

[Fischer]

Til slut vil jeg sige, at hvis vælgerne ønsker, at dansk udlændingepolitik skal ændres og strammes – og det behøver man ikke nogen folkeafstemning for at få konstateret – må man bruge det repræsentative demokrati, for det er netop det, man har det til. Det vil sige, at ved næste folketingsvalg kan man stemme på politikere og partier, hvis holdninger og synspunkter er i overensstemmelse med ens egne på dette område. Men den konservative holdning skal der ikke være tvivl om, hverken i dag eller ved et kommende valg. Vi ønsker en stramme dansk udlændingelovgivning.

Birthe Rønn Hornbech (V):

I Venstre har vi både i folketingsgruppen og i vor store medlemsskare ført en seriøs og grundig debat om udlændingepolitikken i årevis, og denne debat har bredt sig langt ud over Venstres rækker. Den, der beskæftiger sig grundigt med udlændingspørgsmål, ved, at det ingenlunde er nogen let sag, men vi finder i Venstre, at det er utrolig vigtigt, at den folkelige debat stedse holdes i kog, og at de politiske partier tør fremlægge deres bud på en udlændingepolitik.

I Venstre har vi gang på gang fremlagt vor politik, og jeg skal bare nævne et par områder, hvor vi har foreslået en langt bedre flygtningepolitik, der i højere grad tilgodeser de flygtninge, der befinder sig tæt på deres hjemland. Vi har foreslået en ændring af familiesammenførselsreglerne og en mere dynamisk flygtningepolitik, der ikke gør flygtninge til indvandrere, og vi ønsker en langt mere effektiv asylsagsbehandling, så misbrugere af systemet ikke står i vejen for virkelig nødstedte. Vi diskuterer ikke bare som Fremskridtspartiet forenklete problemstillinger, men også det menneskesyn og de holdninger, der bør være bærende for en liberal udlændingepolitik.

Netop i udlændingepolitikken, der for en stor dels vedkommende vedrører mennesker, der er ramt af forfølgelser eller katastrofer, der har så stor folkelig bevågenhed i Danmark, er det utrolig vigtigt, at debatten ikke forenkles, men at partierne tværtimod giver oplysning, oplysning og atter oplysning, samtidig med at alle myter og tabuer smadres og befolkningens spørgsmål besvares ud fra det enkelte partis holdning. Målet må være, at udlændingepolitikken en dag kan diskuteres lige så naturligt

under en valgkamp og i det daglige som alle andre politiske spørgsmål. Desværre er der lang vej endnu, og jeg vil tillade mig at give nogle politikere herinde skylden herfor. Jeg tænker her både på de politikere, der er angst for at tone rent flag med deres meninger, og de politikere, der forsøger at forenklingene uden samtidig at turde formulere det bagvedliggende menneskesyn, der er med til at forhindre, at udlændingepolitikken kan drøftes af alle vælgere med åben pande.

I Venstre har vi principielt intet imod folkeafstemninger; men vi mener nu engang, at vi, som sidder her i Folketinget, er valgt til at lede landet og træffe de nødvendige beslutninger, og det ansvar for lederskab vedkender vi os i Venstre. Tør vi ikke lede landet, kan vælgerne komme med den mest effektive sanktion, der findes, nemlig at vælte os.

Det lovforslag, som Fremskridtspartiet har fremsat, er komplet uegnet til folkeafstemning. Det forenkler på en helt utilstodelig måde de udlændingepolitiske spørgsmål, og der skelnes overhovedet ikke mellem de forskellige udlændingegrupper. Retskravet om familiesammenføring skal bare ophæves generelt, og alle jugoslaver skal åbenbart bare smides ud, siden man vil ophæve loven om flygtningelandsbyer. Udenlandske statsborgere, der har fået 10 dages hæfte for en eller anden færdselsforseelse, skal bare smides ud af landet, uanset hvor længe de har boet her i Danmark, og uanset om de er gift med danske. Hvilket land man kommer fra, hvilke tjenester man i øvrigt har gjort Danmark, og hvilke vægtige grunde man har haft for ikke at søge dansk statsborgerskab, er revnende ligegyldigt for forslagsstillerne. Det er jo en uanstændig forenkling af problemerne, som vi i Venstre overhovedet ikke vil være med til, og jeg spørger gang på gang mig selv, om Fremskridtspartiet overhovedet er interesseret i at opnå resultater i udlændingepolitikken, siden man konsekvent nægter at tage en grundig debat.

Forslagsstillerne hævder, at de vil medinddrage vælgerne i beslutningsprocessen. Det har vi gjort i Venstre i årevis ved at indbyde til tusindvis af møder over det ganske land. Her kan vælgerne få indflydelse på Venstres politik, herunder udlændingepolitikken, og netop udlændingepolitikken er et fremragende eksempel på, hvordan det enkelte medlem i Venstre har fået indflydelse på den førte politik.